

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická

autor: Tereza Jiroutová

název: Církevní sňatky: minulost, budoucnost, perspektiva

akademický rok: 2015/2016

I.

S velkým politováním autor tohoto posudku, pouze formálně uváděný jako vedoucí diplomové práce kolegyně Terezy Jiroutové, konstatuje, že ji za dané situace nepovažuje za způsobilou k obhajobě. Autorka kromě konzultace nad strukturou své DP znění DP s vedoucím vůbec nekonzultovala, svou DP zpracovala zcela samostatně a odevzdala na vlastní odpovědnost. Výsledek tomu bohužel odpovídá. Jediné, co na DP snad lze ocenit, je její struktura daná zásadami pro vypracování ze dne 26.9.2015 a absence zásadních pravopisných chyb. Důvody, které vedou autora tohoto posudku k tak příkrému závěru, jsou následující:

II.

1. DP nespĺňuje požadovaný minimální rozsah. Pokud se odečtou strany 51-55 (resumé, literatura), činí text DP 49 str. a 4 řádky. I toho je dosahováno velkým roztahováním textu o zbytečně veliké mezery. Rozsah DP je přitom dle zadání z 26.9.2015 min. 50. Tuto skutečnost by autor posudku přešel, pokud text by byl vynikající, což bohužel není.
2. Téma DP je sice autorce evidentně blízké, zpracování však velice povrchní a neuspokojivé. To je částečně dáno i seznamem použité literatury, který bych neakceptoval ani u bakalářské, natož u diplomové práce. Použití 9 (!!!) knih, většinou nikoli speciálních monografií, ale učebnic dějin práva, a 7 (!) odborných článků u DP považuji za nezvládnutí základních zásad seriózní vědecké práce. I proto se také poznámky pod čarou dost opakují. Autorka dokonce nepoužila jednu ze tří publikací, které měla v zadání ze dne 26.9.2015 (Tretera – Horák). Pokud někdo zpracovává otázku **současnosti** církevních sňatků, studuje obor právo v 5. ročníku a není dotčen ani jedním komentářem k ObčZ (č. 89/2012 Sb.) nebo alespoň aktuální učebnicí občanského práva (v poslední době se těchto titulů vyhrnulo velké množství), je to skutečně tristní. Pokud má být popisována **perspektiva** církevních sňatků a je odbyta nic neříkajícími 17 řádky z celkového počtu 49 (!) stran, v nichž je dvakrát opakován tentýž názor autorky, a není

uvedena žádná komparace s jinými soudobými právními řády, je to politováníhodné. I část věnovaná **minulosti** církevních sňatků je omezena na pouhou reprodukci textu právního předpisu (ABGB, zákon o rodině, ObčZ), někdy ani to ne. To lze ilustrovat na pasáži, která pojednává o podstatných změnách provedených konkordátem z roku 1855 a patentem č. 185/1856 ř. z. (s. 18 a 19). Ta rozhodně nesvědčí o znalosti těchto předpisů a jde spíše o reprodukci jejich popisu někým jiným. Není také z textu zcela jasné, jaké změny vlastně po roce 1855 nastaly (např. kompetenční), navíc některá tvrzení jsou vysloveně nepravdivá – v roce 1870 konkordát rozhodně nevypověděl papež (co to byla *Beustova depeše?*) a rakouské manželské právo se nevrátilo do stavu jako za Josefa II., už jen proto, že v době vydání ABGB, jehož platnost se v roce 1868 obnovila pro katolické věřící, byl již 21 let po smrti. Podobných nejasností a omylů je v DP bohužel více.

III.

Vzhledem k výše uvedenému nepovažuje autor posudku za vhodné pokládat žádnou otázku k obhajobě, neboť bez provedení zásadních oprav textu je předložená DP ve stávající podobě prostě neobhajitelná. Osobně je mi to velice líto, neboť autorka má jistě na víc. Snad toto hodnocení povede k určité sebereflexi a napomůže k příštím úspěchům, což autor tohoto posudku kolegyni Jiroutové upřímně přeje.

V Praze dne 11.4.2012

JUDr. Mgr. Václav Valeš Ph.D.